

ሰጠኛው አብሔር ፍቅር

“... እኔ የሚረባህን ነገር የማስተምርህ በምትሄድባትም መንገድ የምመራህ አምላክህ እግዚአብሔር ነኝ።” (ኢሳ 48፥17)
God's Love, P.O.Box 6734, Lee's Summit, MO, 64064. / E-mail - mtizazu@hotmail.com / Ph/Fax 816 - 246 - 9395

ጥር 1995 January 2003 “ልጆችሽም ሁሉ ከእግዚአብሔር የተማሩ ይሆናሉ። የልጆችሽም ሰላም ብዙ ይሆናል።” (ኢሳ 54፥13)
አዘጋጅ መላኩ ትዕዛዙ

“ለእያንዳንዱ እንደ አቅሙ፡ ለአንዱ አምስት መክሊት፡ ለአንዱ ሁለት፡ ለአንዱም አንድ ሰጠኛ ወደ ሌላ ሐገር...ሄደ።”
(የማቴዎስ ወንጌል 25፥15)

“...ልዩ ልዩን የእግዚአብሔርን ጸጋ ደጋግ መጋቢዎች እንደ መሆናችሁ፡ እያንዳንዳችሁ የጸጋን ስጦታ እንደ ተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጸጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሉ...”
(1ጴጥ 4፥10)

ከሰል አምራቹ

በሁለተኛው የዓለም ጦርነት ወቅት፡ ዊኒስተን ቸርችል የተባሉት ታዋቂና ተወዳጅ እንግሊዘዊ መሪ ነበሩ። እርሳቸውም በጦርነት ክፋት የላሸቀውን የሕዝባቸውን ሞራል ለማስቃዳት፡ ከቀበሌ ወደ ቀበሌ ይዞሩ ነበር። በጦር ሠፈራች፡ በየፋብሪካዎቹና በየመንግሥት መሥሪያ ቤቶቹ በመዞር የማበረታቻ ንግግር ያደርጉ ነበር። ይህ በእንዲህ እያለ ከአማካሪዎቻቸው አንዱ እንዲህ ሲል መከራቸው፡ “ቸርችል ሆይ፡- የከሰል አምራችንን ከፍቶአቸዋል። ጦርነቱን በመደገፍ ያደረጉት አስተዋጽኦ በቂ ስለማይመስላቸው አዝናዋል። ጋዜጠኞችም አላስታወቁቸውም። ፊት ለፊት ስለማይታዩ አልተመሰገኑም። ስለዚህ ሂደው ያጽናኑአቸው ዘንድ ይገባል ሲል ተማጸኑ።”

በዚህ ምክንያት ቸርችል የድንጋይ ከሰል ቆፍሮ በማወጣት ሌትና ቀን የሚለፉትን ሠራተኞች ለመጎብኘት ሄዱ። ፊታቸው እንደ ከሰሉ የጠቆረ፡ ልብሳቸው ያለ ልክ ያደፈና ላብ ያሰመጣቸው ታታሪ ሠራተኞች ተሰበሰቡ። ከዚህ በፊት እንዲህ የከበረ ባለ ሥልጣን ጎብኝቶአቸው ስለማይውቅ በመገረም ይጠባበቁ ነበር።

ቸርችልም ንግግራቸውን ለመጀመር ሳይቸኩሉ፡- ሠራተኞቹንና ሁኔታቸውን ልብ አደርገው አጤኑ። ከዚያም የማይረሳውን ንግግራቸውን እንዲህ በማለት ጀመሩ። “ድሉ የእኛ ነው! ነፃነታችንን እናስከብራለን! ይህም ክፉ ጊዜ አልፎ፡ ሠላም ሲሰፍን፡ ልጆቻችሁና የልጅ ልጆቻችሁ፡- “ያንን ታላቅ ጦርነት እንዴት አሸነፋችሁ?” ብለው ይጠይቋችኋል። በዚያን ጊዜ አንዱ፡- “ከሰባተኛው ብሪጌድ ጎን ተሰልፌ ተዋጋሁ” ይላል። ሌላውም “ወታደሩንና ትጥቁን ያመላለሰውን መርከብ የመራሁት እኔ ነበርሁ” ይላል። ሌላው ደግሞ “ቁስለኞቹን አክም ነበር” ይላል። ሌላም፡- “የጦር መሣሪያ አመርት ነበር” ይላል። ከዚያም ንግግራቸውን ቆም አደረጉ። ሠራተኞቹም “ምን ሊሉ ይሆን ዝም ያሉት?” እያሉ ተገረሙ። ከዚያም ቸርችል ንግግራቸውን ቀጠሉ፡- “ኮከብ ብለው፡- እናንተ ደግሞ በሙሉ መብትና ሥልጣን፡- ሠራዊቱንና መሣሪያውን ያመላልሱ የነበሩትን መርከቦች ነዳጅ ከሰል አመርት ነበር” ትላላችሁ። ከሰል አምራች ወገኖቹ ለነፃነታችን ስላደረጋችሁት አስተዋዕኦ አመሰግናችኋለሁ። በማለት ንግግራቸውን ፈፀሙ።

በዚያን ወቅት የጦር መርከቦች በድንጋይ ከሰል ነበር የሚንቀሳቀሱት። ስለዚህ ድል ለመቀዳጀት የከሰሉ አስፈላጊነት ከጦር መሣሪያና ከሠራዊቱ አስፈላጊነት

አያንሰም። ምንም እንኳን በድል ወቅት ሹመትና ሽልማት የሚሰጠው ፊት ለፊት ተሰልፈው ላዋጉትና ለተዋጉት ቢሆንም፡ ድል ለመቀዳጀት የብዙ ሰዎችን በየችሎታቸው መሰለፍ ይጠይቃል። በየትኛውም ሐገር የተገኙት ድሎች ቢመረመሩ ይህ አባባል ዕውነት ነው። ስለዚህ ቸርችል ስለከሰል አምራች የተናገሩት በማስተዋል ነበረ።

የአንድን ሐገር ጦርነት ማሸነፍና አለማሸነፍ ከክርስትና ሕይወት ጋር ምን ያገናኘዋል? ይባል ይሆናል። በእርግጥ ይገናኛሉ። አንድ ሐገር ሕልውናውን ጠብቆ፡ ዜጋዎቹን ተንከባክቦና በልጽጎ ነፃነቱን ከትውልድ ወደ ትውልድ ለማስተላለፍ ምን ያስፈልገዋል? የገበሬውን ማረስ፡ የነጋዴውን መነገድ፡ የአንጥረኛው፡ የአስተማሪው፡ የሠራዊቱ፡ የቤተ ሰውነቱና የክነቱ ሙያተኞች ወዘተ በየሙያቸው መሳተፍ ነው። የሕብረተ ሰቡ በሙላት መሳተፍ ለሐገር ነፃነትና ብልጽግና ወሳኝ መሆኑ ይታወቅ ነው።

የእግዚአብሔርም መንግሥት እንደ እግዚአብሔር ፈቃድ፡ ለምዕመናን ተከፋፍለው በታደሉ የጸጋ ስጦታዎች (መክሊቶች) በሕብረት የሚሠሩ ነው። ጌታ ኢየሱስ የእግዚአብሔርን መንግሥት ከእርሻ ሥራ ጋር አመሳሰሎ ማስተማሩ ይህን ያሳያል። ለምሳሌ በማቴዎስ ወንጌል 9፥37 “መከሩ ብዙ ነው፡ ሠራተኞች ግን ጥቂቶች ናቸው። እንግዲህ የመከሩን ጌታ ወደ መከሩ ሠራተኞች እንዲልክ ለምኑት...” ሲል በማቴዎስ ወንጌል 20 ደግሞ ስለ እግዚአብሔር መንግሥት ሲያብራራ “መንግሥተ ሰማያት ለወይኑ አትክልት ሠራተኞችን ሊቀጥር ማልዶ የወጣ ባለቤት ሰውን ትመስላለችና።” በማለት ነው። የሚጀምረው።

የመልክታችን ትኩረት የሆነው ከማቴዎስ ወንጌል ምዕራፍ 25 የጠቀሰነው ክፍል እንደሚያመለክተው፡ መንግሥተ ሰማያዊ የግብርናውን ብቻ ሳይሆን የንግዱንም ሥራ እንደሚመስል ነው።

(ምዕራፍን በሙሉ አንብቡት።)

ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስን አምኖ በመቀበል ከእግዚአብሔር የተወለደ ሁሉ፡- “ለእያንዳንዱ እንደ አቅሙ፡ ለአንዱ አምስት መክሊት፡ ለአንዱ ሁለት፡ ለአንዱም አንድ..” ተሰጥቶታል። ለአንተም፡ ለአንኛም። እግዚአብሔር ይመስገን። ምክንያቱም ቃሉ “እያንዳንዳችሁ የጸጋን ስጦታ እንደ ተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጸጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሉ።” በማለት፡- ለአገልግሎት እንጂ ለተመልካችነት የተጠራ ክርስቲያን አለመኖሩን ያመለክታል።

የአገልግሎት ስጦታዎችን አስመልክቶ መጽሐፍ እንዲህ ይላል። “እግዚአብሔርም በቤተ ክርስቲያን አንዳዶቹን፡ አስቀድሞ ሐዋርያትን፡ ሁለተኛው ነቢያትን፡ ሦስተኛውም አስተማሪዎችን ፡ ቀጥሎም ተግምራት ማድረግን፡ ቀጥሎም የመፈወስን ስጦታ፡ እርዳታንም፡ አገዛዝንም፡ ልዩ ልዩ ዓይነት ልሳኖችንም አድርጎአል።” ይላል። (1ኛ ቆሮንቶስ 12፥28) እነዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎች በኃይል በሚሠሩባቸው ቤተ ክርስቲያኖች ደግሞ ብንምለክት ሌላ ነገር ማስተዋል ይቻላል። ቤተ ክርስቲያኑ ዕድቶ፡ መቀመጫዎቹ በሥርዓት ተደራጅተው፡ አዲስና ነባር መዝሙሮች ተቀነባብረውና ተዘጋጅተው፡ የጽሕፈት ሥራው በአግባብ ተሠርቶ፡ የሂሳብ መዝገቡ ተጠናቅቆ መያዝ ወዘተ፡ ይታያል። እነዚህም ሁሉ ስጦታ ባላቸው ሰዎች ይሠራሉ። ለምሳሌ፡- የቤተ ክርስቲያንን ጽዳት በታማኝነት ጠብቆ መሥራት ከማንኛውም የጌታ ሥራ ያላነሰ ኃላፊነት መሆኑን እናስተውላለን? የእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት ሁሉም ተደምሮ የሚያስገኘው የእግዚአብሔርን ክብር ስለሆነ ሁሉም ክቡር ናቸው። ምስጋናውም በጌታ ፊት ክቡር ነው። በተሰጠው ጸጋ መጠን ለእግዚአብሔር ቤት ውበት ያገለገለ ሁሉ በመጨረሻው ሽልማቱ የተጠበቀ ነው። ለስሙ ያደረገውን ይረሳ ዘንድ ጌታ አመጸኛ አይደለምና። ጌታ ይመስገን።

ነገር ግን ወገኖቹ ሆይ፡- እያንዳንዳችን የተቀበልነውን የጸጋ ስጦታ ብናውቅ እንዴት መልካም ነው? አማኝ ሁሉ የጸጋ ስጦታውን ለማወቅ ቢተጋና ቢያገኝ፡ ከመንፈሳዊ ሥራ ፈትነትና ድንዛዜ ይድናል። ጸጋ ልዩ ልዩ ነው። ለሁለት ወንጌላውያን የተሰጠ የወንጌላዊነት ጸጋ እንኳን በሁለቱ ሰዎች ውስጥ ሲሠራ፡ ከሰዎቹ ባሕሪይ ልዩነት የተነሣ ልዩ ነው። ስለዚህ የአንዱ ጸጋ ሌላኛውን ሊያስፈራው ወይም ሊጎዳው ፈጽሞ አይችልም። ይልቁንም የሁሉም ጸጋ ተገልጦ በሥራ ላይ መዋል፡- በአንድ ሐገር የሚገኙትን ማዕድኖች ሁሉ አውጥቶ ለአገሪቱ ብልጽግና እንደ ማዋል ያለ መልካም ነገር ስለሆነ፡ በጉጉት መጠበቅ አለበት። ይህም በአጻፋው ቤተ ክርስቲያንን በሰላምና በፍሬ ይሞላል።

ዊኒስተን ቸርችል ለከሰል አምራች እንደተናገሩት፡- ወግያው ሲያበቃ መጠየቅ ይኖራል። የእግዚአብሔርም መንግሥት በሴይጣን መንግሥት ላይ ድልን ሲቀዳጅ በነጩ ዙፋን ፊት፡ የምንጠየቀው ነገር ይኖራል። በዚያን ጊዜ ሁሉም እንደ ሥራው መጠን ዋጋውን ከንጉሠ ዘንድ ይቀበላል። በዚያም ጊዜ ሐዋርያት የተሰጠው፡ ቤተ ክርስቲያኑን ባለ ማጽዳቱ አይወቀስም። አስተማሪውም ትንቢት ባለመናገሩ አይነቀፍም። ነገር ግን፡- የተሰጠውን መክሊት ቀብሮ እንዳቆየው ባርያ ለአስፈሪ ወቀሳ መጋለጥ እንዳይሆን፡ ከአሁኑ ማሰብ አስተዋይነት ነው። የዚህም መልዕክት ዓላማ ይኸው ነው።

ከዚህም ጋር መጠቀስ የሚገባው ሌላው ነገር በቃሉ ዕውቀት ለማደግ በቂ ጥረት አለማድረጋችን ነው። ጌታን የተቀበለ ሁሉ ለአገልግሎት መጠራቱን የማናውቅ ብንሆን ቃሉን ባለማጥናታችን ነው። ወደ ጌታ የመጣ ሰው በስንፍናው፡ በቃሉ የሚያሳድግ ባለመገኘቱና በሴይጣን ተንኮል፡- ዕድገቱ ሊሰናከል ይችላል። ይህም ብዙ አማኞች በወቅቱ አድገው ለሥራ መሰማራት ሲገባቸው፡ የተጭበረበረ የአገልግሎት ግንዛቤ ያላቸውን ሥራ ፊት ምዕመናን ቁጥር አብዝቷል።

“... እያንዳንዳችሁ የጸጋን ስጦታ እንደ ተቀበላችሁ መጠን በዚያው ጸጋ እርስ በርሳችሁ አገልግሉ።” (1ኛ ቆሮንቶስ 12፥28) እነዚህ መንፈሳዊ ስጦታዎች በኃይል በሚሠሩባቸው ቤተ ክርስቲያኖች ደግሞ ብንምለክት ሌላ ነገር ማስተዋል ይቻላል። ቤተ ክርስቲያኑ ዕድቶ፡ መቀመጫዎቹ በሥርዓት ተደራጅተው፡ አዲስና ነባር መዝሙሮች ተቀነባብረውና ተዘጋጅተው፡ የጽሕፈት ሥራው በአግባብ ተሠርቶ፡ የሂሳብ መዝገቡ ተጠናቅቆ መያዝ ወዘተ፡ ይታያል። እነዚህም ሁሉ ስጦታ ባላቸው ሰዎች ይሠራሉ። ለምሳሌ፡- የቤተ ክርስቲያንን ጽዳት በታማኝነት ጠብቆ መሥራት ከማንኛውም የጌታ ሥራ ያላነሰ ኃላፊነት መሆኑን እናስተውላለን? የእግዚአብሔር ቤት አገልግሎት ሁሉም ተደምሮ የሚያስገኘው የእግዚአብሔርን ክብር ስለሆነ ሁሉም ክቡር ናቸው። ምስጋናውም በጌታ ፊት ክቡር ነው። በተሰጠው ጸጋ መጠን ለእግዚአብሔር ቤት ውበት ያገለገለ ሁሉ በመጨረሻው ሽልማቱ የተጠበቀ ነው። ለስሙ ያደረገውን ይረሳ ዘንድ ጌታ አመጸኛ አይደለምና። ጌታ ይመስገን።

ወገኔ፡- የተቀበልኸው የጸጋ ስጦታ ምን ይሆን? በእግዚአብሔር መንግሥት ውስጥ በምን ሥራ ነው የምትሳተፈው?

ጌታ እስኪመጣ ወይም ወደ እርሱ እስክሄድ ድረስ፡-እግዚአብሔርን በዚህ አገላግላሉ የምትለው ድርሻ አለህ? ከሌላህ አስብበት፡ ጸልይበት፡ መጋቢህን አማክርበት፡ መጽሐፍን በጸሎት መርምርበት፡ ያለፈው አልፎአል፡፡ ዛሬ ግን ጌታ የሚያሳሰብህ፡-ተነሥተህ ፍሬአማ እንድትሆን ነው፡፡ የሥራ ጊዜ ገና አልተዘጋምና አሁን ተነሣ!! ጌታም ያከናውንልሃል፡፡

ስጦታህ ሐዋርያነት፡-ነቢይነት፡-አስተማሪነት ወዘተ ወይም የቤተ ክርስቲያንን ጽዳት መጠበቅ ቢሆን ልዩነት የለውም፡፡ ሁሉም ለአንዱ ጌታ ኢየሱስ ክብርና መንግሥቱን ለመገንባት ነው፡፡ ዋናው የድል ዋንጫችን አንድ ነው፡፡ እርሱም የጌታችን የኢየሱስ ክርስቶስ መጥቶ መንገሥ ነው፡፡

አገልግሎት በራስ አይመረጥም፡፡ የራስ ምርጫ ያስጨንቃል፡፡ ነገር ግን በስጦታ ይቀበሉታል፡፡ የመክሊት ብዛት ይለያያል፡፡ አንዱ አንድ፡ ሌላው አምስት ሊኖረው ይችላል፡፡ ምንም የሌለው ሥራ አጥ ግን በእግዚአብሔር መንግሥት የለም፡፡ እግዚአብሔር ይመስገን፡፡ **በልዩ ልዩ ምክንያት ሥራ ፈትቶ የተቀመጠው ግን ሰንቁ ይሆን?** የተሰጠህን ጸጋ ካልተረዳህ ፀሎት ህይወትን፡ ጌታ በወቅቱ ይገልጽልሃል፡፡ ጌታ ይመስገን፡፡

.....
• በዚህ ደብዳቤ ተባርከው ያውቃሉ? መልክታችን ለፀሎት ወይም ለስብከት እነቃቅቶቻት ያውቃል? ከሆነ ለመረዳት፡-መሪ ም ከሆኑ ለምዕመናን አስተዋውቀው ያውቃሉ? ይህ ደብዳቤ በአካባቢዎ ቢዳረስ ሊጠቅም አይችልም? ጌታ በሚያሳይዎት ሁሉ ይተባበሩን፡፡ ጌታ ይባርክም፡፡
.....

የአንድ ሰው ልምምድ

አንድ ሰው ስለ ፀሎቱና እግዚአብሔር ምን እንደ መለሰለት እንዲህ እያለ ይመሰክር (ያወጋ) ነበር፡፡

* በፀሎቱ ጌታ ብልሹ አመሌን እንዲያስወግድልኝ ለመንሁ፡፡

ጌታም እምቢ አለኝ፡፡ አመልህን መተው ያንተ ፈንታ ነው፡፡ እኔ ግን ለመታረም ቆርጠህ ስትነሣ በጥረትህ አበረታሃለሁ አለኝ፡፡

ከዚያም ትዕግሥት እንዲሰጠኝ ለመንሁት፡፡

እርሱም እምቢ አለኝ፡፡ ትዕግስት የመከራውጤት ስለ ሆነ ይታደግበታል እንጂ በስጦታ አይቀበሉትም አለኝ፡፡

እንግዲያውስ ጌታ ሆይ ደስታ ስጠኝና ይበቃኛል አልሁት፡፡

እርሱም እምቢ አለኝ፡፡ የእግዚአብሔር ፈንታ መባረክ ነው፡፡ በረከቱን አስተውሎ መደሰት ግን የሰው ፈንታ ነው አለኝ፡፡

የሚመቸኝን መልስ ሳላገኝ እንዳላርፍ ወስኜ አለሁና፡-እባክህን ጌታዬ ችግር ከሚባል ነገር አድነኝ አልሁት፡፡

ጌታም አይሆንም አለኝ፡፡ ችግር በጸሎት የሚያሳድግ ፣ ከዓለማዊነት እየለየ ወደ እግዚአብሔር የሚያቀርብ ስለ ሆነ ከችግር ሁሉ ነፃ መሆን ለሰው መልካም አይደለም ሲል መለሰልኝ፡፡

እኔም የተሻለ ፀሎት ልፀልይ አልሁና፡-እባክህ ጌታ ሆይ መንፈሳዊ ዕድገት ስጠኝ አልሁት፡፡

እርሱም እንዲህ አይደለም አለኝ፡፡ የተሰጠ ህሕይወት፡ ሕያው ስለ ሆነ ታዳጊ ነው፡፡ ቃሌን በትጋት እየተመገብህ፡ በጸምና በፀሎት እየበረታህ ማደግ ያንተ ፈንታ ነው፡፡ እኔ ግን ማደግን ካየሁ፡- ብዙ ፍሬ እንድትፈራ አጠራሃለሁ (prune) አለኝ፡፡

ከዚያም እግዚአብሔር ሆይ በሕይወቴ ዘመን የረከሁ እንድሆን ሁሉን ነገር ብትሰጠኝ ምን አለበት አልሁት፡፡

እርሱም አይሆንም አለኝ፡፡ በነገር ሁሉ እንድትረክ ሕይወትን ሰጥኼሃለሁ፡፡ ሰው ሁሉንም ነገር ቢኖረው በሕይወቱ አይረክም፡፡ የተሰጠውን ሕይወት ታላቅነት ቢረዳ ግን በሁሉ ነገር የረካ ይሆናል አለኝ፡፡

እኔም በመጨረሻው እየተሸነፈኩ መጣሁና፡ እንግዲያውስ ጌታ ሆይ ሰው እንድወድርዳኝ አልሁት፡፡

እርሱም ተባረክ ልጄ፡-አሁን ገና ደረሰህበት አንተ ብቻ “ባለንጄራህን እንደ ራስህ ውደድ” እንጂ፡- በዚህስ እረዳሃለሁ፡፡ የሰው ልጆች ታላቁ ችግር የፍቅር እጦት ስለ ሆነ ልብህን ለፍቅር ብታነሣሣ እረዳሃለሁ አለኝ፡፡

ከዚያም ነገሩ ትንሽ ገረመኝና ጌታ ሆይ ከእነዚህ ሁሉ ፀሎቶቼ ስለ ፍቅር የለመን ሁህን መውደድህ ምክንያቱ ምንድን ነው? ብዬ ጠየቅሁት፡፡

ከዚያም የተጻፈውን ቃሉን ወደ ልቤ ያመጣ ጀመረ፡፡ ቃሉም “በሰዎችና በመላዕክት ልሳን ብናገር ፍቅር ግን ከሌለኝ እንደሚጮህ ናስ ወይም እንደሚንሸዋሽዎ ጸናጽልሆኜ አለሁ፡፡ ትንቢትም ቢኖረኝ፡-ሚስጢርንም ሁሉና ዕውቀትን ሁሉ ባውቅ፡ ተራሮችንም እስካፈልስ ድረስ ዕምነት ሁሉ ቢኖረኝ፡ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ፡፡ ድሆችንም ልመግብ ያለኝን ሁሉ ባካፍል፡-ሥጋዬንም ለእሳት መቃጠል አሳልፌ ብሰጥ፡ ፍቅር ግን ከሌለኝ፡ ምንም አይጠቅመኝም፡፡” “እንዲህም ከሆነ ዕምነት፡ ተስፋ፡ ፍቅር ፡ እነዚህ ሦስቱ ጸንተው ይኖራሉ፡-ከእነዚህም የሚበልጠው ፍቅር ነው፡፡” የሚለው ነው፡፡ (1ቆሮ 13፡1-3 እና 13)

ጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስ ለእኛ ሲል በመስቀል ላይ በተሰበሰቡት ጊዜ ራሳው ለ ሦስት ቀን የነበረበት መቃብር ይህ ነው፡፡ The Garden Tomb ዘ ጋርደን ቱም የሚባለው ይህ ሥፍራ በኢየሱሳሌም ከተማ ሰሜናዊ ክፍል ይገኛል፡፡

ሁለቱ ልጆች

“...አንድ ሰው ሁለት ልጆች ነበሩት፡፡ ከእነርሱም ወደ አንደኛው ቀርቦ፡- “ልጄ ሆይ! ዛሬ ወደ ወይን አትክልቱ ሄደህ እንድትሠራ ይሁን” አለው፡፡ ልጁም “እምቢ አልሄድም” አለ፡፡ ይሁን እንጂ በኋላ ተጸጸተና ሊሠራ ሄደ፡፡ አባቱ የው ወደ ሁለተኛው ልጁ ደግሞ ሄደና እርሱንም እንዲሁ እንዲሠራ አዘዘው፡ ልጁም “እሺ አባቴ እሄዳለሁ” አለ፡፡ ነገር ግን ወደ ሥራ አልሄደም፡፡ እንግዲህ ከእነዚህ ሁለቱ የአባቱን ፈቃድ የፈጸመው የትኛው ነው? እነርሱም “የመጀመሪያው ነዋ!” አሉ፡፡ ኢየሱስም እንዲህ

አላቸው፡-እውነት እላችኋለሁ፡-ኃጢአተኞችና ዘማውያን ወደ መንግሥተ ሰማይ በመግባት ይቀድሟችኋል፡፡ ምክንያቱም አጥማቂው ዮሐንስ የጽድቅን መንገድ ሊያሳዩት ሁ ቢመጣ አላመናችሁትም፡-ኃጢአተኞችና ዘማውያን ግን አመኑት፡-ይህንንም አይታችሁ እንኳ ንስሐ ገብታችሁ አላመናችሁትም፡፡” (ማቴስ ወንጌል 21፡28-31 አዲሱ ትርጉም)

ይህ ታሪክ ክርስቲያን ነኝ የምንለውን ሰዎች ያሳስበኛል፡፡ ቤተክርስቲያን መሄድ እንሄዳለን፡፡ ክርስቲያን መባሉንም እንወዳለን፡፡ የኃይማኖት መልክ አላቸው ኃይሉን ግን ይክዳሉ ተብሎ እንደ ተጻፈው መሆኑ ነው፡፡ “ሰሙን እሽ መገዛቱን ግን እምቢ፡፡” እኔ ጸግመኛ ከመወለዴ በፊት ክርስቲያን ነኝ ማለቴን ትኛ አላውቅም ነበር፡፡ በዕውነቱ ግን አመጸኛ ከሃዲ ነበርሁ፡፡ የጌታን ማዳን አምኜ ከተቀበልሁና ከበራራሽ በኋላ ነው፡-ከጣኦት አምላኪዎች እኩል ሲክል ይጠብቀኝ እንደ ነበረ ከቃሉ የተረዳሁት፡፡ ክርስቲያን ነኝ ልበል እንጂ ክርስቶስን በዕውነት አላወቅሁትም፡፡ ማዳኑን በዕምነት ስላልተቀበልሁ ቃሉን ባነብ እንኳን አይገባኝም ነበር፡፡ እግዚአብሔር ረድቶኝ ልጄን ባይገልጽልኝ ኖሮ መመለሻ ወደ ሌላው ወደ ዘላለም አሳት በሄድሁ ነበር፡፡ ነገር ግን አንድ ቀን የኢየሱስን ማዳን ተቀበልና ጸንብለው ሲሰብኩኝ፡-ኩራቴን ጥፍ፡-ተንበርክኬ፡ ተቀበልሁ፡፡ ከዚያም በቤቴ የነበረውን መጽሐፍ ቅዱስ ገልጬ ማንበብ ስጀምር፡ ድንቅ ነገር ሆነ፡፡ ቃሉ ይገባኝ ጀመረ፡፡ እግዚአብሔርም ለልቤ መናገር ጀመረ፡፡ ምንም እንኳን አዲስ አማኝ ብሆንም በጉሆኜ አለሁና፡ ድምጹን ስሰማ አወቅሁት፡፡ በማይወሰድብኝ የየሱስ ፍቅር ተሞላሁ፡፡ ሕይወቴንም አቃናልኝ፡- ስለዚህም በሥጋና በነፍስ የባከነውን ዘመኔን ረስጅዋለሁ፡፡ ዛሬ ለማንም የማይቀረው ሞት ቢመጣ አልሰጋም፡፡ የዘላለም ዕረፍት በጌታዬ በየሱስ ክርስቶስ ተዘጋጅቶልኛል፡፡ እግዚአብሔር ይመስገን፡፡ * አንተስ? *

“የዘላለም ሕይወት እንዳላችሁ ታውቁ ዘንድ በእግዚአብሔር ልጅ ስም ለምታምኑ ይህን ጽፌላችኋለሁ” (1ዮሐ 5፡13)

“መጻን በሌላ በማንም የለም፡ እንድንበት ዘንድ የሚገባን ለሰዎች የተሰጠ ስም ከሰማይ በታች ሌላ የለምና፡፡” (ዮሐ ሥራ 4፡12)

የንስሐ ፀሎት፡- ጌታ ኢየሱስ ሆይ! ስለ ሰው ልጅ መሞትህን ባምንም በትምሕትህ መሠረት ባለመኖሪያ ይቅር በለኝ፡፡ ከዛሬ ጀምሮ ለትምሕርትህ አገሃለሁ፡፡ መጽሐፍ ቅዱሴን በማጥናት ክርስትናዬን በዕውነት እስተላለሁ፡፡ ወደ መንግሥተህ እንድትቀበለኝ፡- በዕለት ኑሮዬ አንተን በመፍራት እመላለሳለሁ፡፡ ጌታዬ ተቀበለኝ፡፡ አሜን፡፡

ይህን ፀሎት በዕምነት ከፀለይህና ጥያቄ ቢኖርህ በዚህ ደብዳቤ መግቢያ ላይ ካሉት አድራሻዎች (ስልክ፡-4ክስ፡ ደብዳቤ ወይም ኢ-ደብዳቤ) ጻፍልን፡፡ መጽሐፍ ቅዱስ ለምትፈልጉ ማቅረብ እንችላለን፡፡

“ለሁሉ ዘመን አለው፡-ከሰማይ በታችም ለሆነ ነገር ሁሉ ጊዜ አለው፡፡ ለመወለድ ጊዜ አለው፡-ለመሞትም ጊዜ አለው፡-ለመትከል ጊዜ አለው፡- የተተከለውንም ለመንቀል ጊዜ አለው...” (መ/ መክብብ 3፡1-2)

ወደ እግዚአብሔር ፈቃድ በበለጠ የምንቀርብበትና ብዙ ፍሬ በማፍራት እርሱን የምናስከብርበት ጊዜ አሁን ነው፡፡ በአዲስ ዓመት አዲስ ጸጋ፡ ጌታን ተስፋ ለምታደርጉ ሁሉ ይሁን፡-አሜን፡፡

ኢየሱስ ጌታ ነው፡፡
ጌታ ይባርክህ፡፡